

til Tønder Land med den absolutteste Nøjagtighed, der kan ønskes, ved, efter at have divideret, respektive multipliceret, med 2, at lægge 10 pCt. til, eller respektive trække dem fra. For at give et Eksempel: De læse i „Glensborg Avis“ — der have de jo Metermaal — at en Gaard er solgt, der er 25 Hektarer stor, og saa ville De vide, hvor mange Tønder Land de 25 Hektarer udgøre, 2 Gange 25 udgøre 50, derfra skal trækkes 10 pCt., det udkomme er altsaa 45 Tønder Land, hvad der er tilstrækkelig nøjagtigt. Dette er et Regnestykke, der er simpelt ogjaa over for ret komplicerede Tal. Tage De 69 Hektarer, og De ville vide, hvor mange Tønder Land det er, sig: De 2 Gange 69 ere 138, derfra skal trækkes 13,8 — altid en Tiendedel. Omvendt, gaa De fra Tønder Land til Hektarer, er det lige saa simpelt. De ville f. Eks. vide, hvor meget 42 Tønder Land er, saa sig De, det er for det første Halvdelen af 42, altsaa 21, dertil skal saa lægges 2,1, altsaa 23, Hektar. Det at gøre selv ertsatte Omsætninger mellem Hektar og Td. Land er saa overordentlig simpelt, og dette er jo heldigt for d'Hrr., der ere bange for, at Folk ikke skulle holde af nu at skulle regne med Hektarer i Stedet for Tønder Land, og det samme gælder heldigvis om Kvadratmeter. Nu siger man, have vi været vant til at regne ud i Kvadratfod, og Kvadratfod, og saa skulde vi pludselig have et nyt Begreb: Kvadratmeter, men saa er det saa heldigt, at den er akkurat med tilstrækkelig Nøjagtighed 10 Kvadratfod, og faar man altsaa f. Eks. opgivet, at et Bærelse er 108 Kvadratfod — hvis det er opgivet i Alen, maa det først omsættes i Fod — er det 10,8 Kvadratmeter, og saa De opgivet, at et Areal er 33 Kvadratmeter, saa er det det samme som 330 Kvadratfod. De have straks det samme omsat paa det gamle Maal, og det samme vil i Virkeligheden gælde overfor Rummaal. Jeg fremfører dette, for at De muligt kunde overbevise om, at den store Befolkning har umaadelig let ved disse Forandringer. Naar vi gaa over fra vort gamle dels Pot- og dels Tøndemaal til Litter, komme vi nemt fra Potmaalet, thi praktisk set er Pot og Litter det samme, men ogsaa Tøndemaallet komme vi overordentlig let fra. Man har ofte sagt: Jeg er vant til at købe en Støppe Kartoffler, hvor mange Litter skal jeg nu forlange? De skulle simpelt hen forlange efter det ny Maal 20 Litter Kartoffler. De kunne være visse paa, at henholdsvis 20 Littermaal og 5 Littermaal straks ville blive indførte i Stedet for Støppe og Fjerdingkar. Man vil her saa temmelig nær en

Støppe og et Fjerdingkar, man vil saa lidt for meget, naar man køber Kartoffler, og lidt for lidt, naar man køber Kul, og ville De nøjagtig vide, hvor meget der skal trækkes fra eller lægges til, saa er Kulstøppen ca. $\frac{1}{18}$ større, Kartoffelstøppen ca. $\frac{1}{8}$ mindre end et 20 Littermaal. Det er en saa simpel Omsætning, at det ikke vil volde en eneste Besvær, lige saa lidt som det voldte Besvær at gaa over fra Skilling til Dre, for ikke at tale om, at man kan være sikker paa, at inden der er gaaet $\frac{1}{2}$ Aar, vil man være fortrolig med Priiserne, efter det ny Maal. Man ser i sin Avis ikke, hvad Potten eller Støppen koster, men hvad Litteren eller Tjvelitteren koster, i det hele gælder det, at for den store Befolkning vil Overgangen være overordentlig simpel. Besvær vil der i Virkeligheden kun være for handlende, Fabrikanter og Teknikere, for hvem Maal og Vægt ligefrem ere Hovedled i den daglige Gerning, og som derfor have vænnet sig til for Eksempel at vide, at naar de gaa i et vist Stridt, bruge de 40 Stridt for at gøre 100 Fod, som paa Djemaalet ved omtrent, hvor langt 100 Fod er, og som ere vant til at vide, naar de regne med Rubikfabne, at for saa mange Penge kunne de flytte saa mange Rubikfabne af den Slags Jord saa og saa langt. Disse Folk ville saa nogen Ulempe derved, men derimod vil den store Befolkning saa aldeles forsvindende Ulemper. Der har det i Virkeligheden sin store Betydning ved Lovforslagets Bedømmelse, at de, der ville saa Ulemperne deraf, de handlende, de industridrivende og Teknikerne, alle ere enige om at anbefale det. Naar det blev fremhævet for af det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds, at det, at England ikke er gaaet med, skulde være ogsaa en Grund for os til ikke at gaa med til Meterstykket, maa jeg sig, at netop i England, hvor den store Befolkning's daglige Arbejde er tnyttet til Maal og Vægt, hvor Bladetjuffer og Skruengænger o. s. v. staa i bestemt Forhold til Tommen, hvor mange Mastiner og Mastindele vilde blive ubrugelige, vil en Forandring af Maal volde særlige Vanskeligheder. Men saa er der en anden god Grund for Englænderne til ikke at gøre denne Forandring, som vi ikke have, og det er den, at England med sine store Kolonier til en vis Grad kan være sig selv nok. Det ærede Medlem mente, at England ikke gjorde det, fordi det var et praktisk Folk. Nej, de gør det ikke, fordi det er saa stor en Nation, at de til en vis Grad kunne være sig selv nok. Og endelig er det jo ogsaa Folk, som altid sætte Pris paa at være sig selv nok, og som